

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 7

2018. GADA 12. APRĪLĪ

Saturs

Likumi

81.*	815L/12**	Par Latvijas Republikas valdības, Igaunijas Republikas valdības un Lietuvas Republikas valdības nolīgumu par sadarbību katastrofu novēršanas, gatavības un reaģēšanas jomā	3
82.	816L/12	Par Latvijas Republikas valdības un Polijas Republikas valdības vienošanos par grozījumiem Līgumā starp Latvijas Republikas valdību un Polijas Republikas valdību par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību un līguma denonsēšanu	10
83.	817L/12	Par Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanos par grozījumiem Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības līgumā par ieguldījumu veicināšanu un savstarpēju aizsardzību un līguma denonsēšanu	13
84.	818L/12	Grozījumi Latvijas Republikas valsts robežas likumā	16
85.	819L/12	Grozījumi Izglītības likumā	18
86.	820L/12	Grozījumi Vispārējās izglītības likumā	21

Paziņojumi

87.		Par Ievas Dambes apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.	22
88.		Par Andreja Grūbes atbrīvošanu no Kurzemes rajona tiesas tiesneša amata	22

* *Publikācijas numurs.*

** *12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.*

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

81. 815L/12 Par Latvijas Republikas valdības, Igaunijas Republikas valdības un Lietuvas Republikas valdības nolīgumu par sadarbību katastrofu novēršanas, gatavības un reaģēšanas jomā

1. pants. 2017. gada 23. novembrī parakstītais Latvijas Republikas valdības, Igaunijas Republikas valdības un Lietuvas Republikas valdības nolīgums par sadarbību katastrofu novēršanas, gatavības un reaģēšanas jomā (turpmāk — Nolīgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Iekšlietu ministrija.

3. pants. Nolīgums stājas spēkā tā 13. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums latviešu un angļu valodā.

5. pants. Ar Nolīguma spēkā stāšanos spēku zaudē likums “Par Latvijas Republikas valdības un Igaunijas Republikas valdības vienošanos par savstarpēju palīdzību katastrofu gadījumos” (Latvijas Vēstnesis, 2001, 154. nr.) un likums “Par Latvijas Republikas valdības un Lietuvas Republikas valdības līgumu par savstarpēju palīdzību dabas katastrofu un citos plaša mēroga nelaiemes gadījumos” (Latvijas Vēstnesis, 2001, 188. nr.).

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 22. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 2. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.04.2018., Nr. 65.

**Latvijas Republikas valdības,
Igaunijas Republikas valdības
un
Lietuvas Republikas valdības
nolīgums par sadarbību katastrofu novēršanas, gatavības un reaģēšanas jomā**

Latvijas Republikas valdība, Igaunijas Republikas valdība un Lietuvas Republikas valdība (turpmāk tekstā – Puses):

būdamas pārliecinātas par nepieciešamību Baltijas valstīm sadarboties dabas vai cilvēka izraisītu katastrofu gadījumā, lai aizsargātu cilvēkus, vidi un īpašumu, tostarp kultūras mantojumu;

vēloties ar šo nolīgumu, kas uzskatāms par pamatnolīgumu un būs atbilstoši jāpapildina ar citiem trīspusējiem nolīgumiem un pasākumiem, vēl vairāk uzlabot savu sadarbību;

paturot prātā Eiropas Savienības dalībvalstu saistības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Lēmumu par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (1313/2013/ES);

neierobežojot esošus vai nākotnes divpusējos vai trīspusējos nolīgumus vai cita veida sadarbību katastrofu novēršanas, gatavības un reaģēšanas jomā,

ir vienojušās par turpmāko:

1. pants

Definīcijas

Šajā nolīgumā lietotajiem terminiem ir šāda nozīme:

- a) **katastrofa** — situācija, kam ir vai var būt nopietna ietekme uz cilvēkiem, vidi vai īpašumu, tostarp uz kultūras mantojumu;
- b) **reaģēšana** — jebkura rīcība, kas tiek veikta pēc palīdzības pieprasījuma saņemšanas saskaņā ar šo nolīgumu tuvojoties katastrofai, katastrofas laikā vai pēc katastrofas, lai novērstu tās radītās nelabvēlīgās sekas;
- c) **gatavība** — gatavības stāvoklis un cilvēku un materiālo resursu, struktūru, kopienu un organizāciju iespējas, pateicoties kurām iepriekš veiktu darbību rezultātā ir iespējams nodrošināt efektīvu un operatīvu reaģēšanu katastrofas gadījumā;
- d) **novēršana** — jebkura darbība, kuras mērķis ir samazināt katastrofas riskus vai mazināt tās radīto nelabvēlīgo ietekmi uz cilvēkiem, vidi, īpašumu, tostarp uz kultūras mantojumu;
- e) **agrīnā brīdināšana** — savlaicīga un efektīva informācijas sniegšana, lai varētu veikt pasākumus ar mērķi novērst vai samazināt katastrofas riskus un nelabvēlīgās sekas un veicināt gatavību efektīvai reaģēšanai;
- f) **uzņēmējvalsts atbalsts** — pasākumi, ko valsts, kas saņem vai sniedz palīdzību, veic gatavības un reaģēšanas fāzē, lai novērstu paredzamus šķēršļus starptautiskai palīdzībai, kas tiks sniegta saskaņā ar šo nolīgumu. Tas ietver tranzītvalsts nodrošināto atbalstu, lai veicinātu šīs palīdzības sniegšanu caur tās teritoriju;
- g) **reaģēšanas spēja** — palīdzība, kas pēc attiecīga pieprasījuma saņemšanas var tikt sniegta saskaņā ar šo nolīgumu;

- h) **kompetentā iestāde** — Puses norīkota valsts iestāde vai iestādes sadarbības pasākumu praktiskai izstrādei un īstenošanai saskaņā ar šo nolīgumu, tostarp jautājumos, kas saistīti ar palīdzības pieprasījumiem un lēmumiem sniegt palīdzību;
- i) **pieprasījuma iesniedzēja Puse** — Puse, kuras kompetentā iestāde lūdz palīdzību citai Pusei;
- j) **palīdzības sniedzēja Puse** — Puse, kuras kompetentā iestāde sniedz palīdzību pēc citas Puses pieprasījuma;
- k) **reaģēšanas vienība** – organizēta speciālistu (ekspertu) grupa no palīdzības sniedzēja Puses, kas izveidota palīdzības sniegšanai un apgādāta ar nepieciešamo aprīkojumu;
- l) **tranzītvalsts** — Puse, kuras valsts teritorija ir jāšķērso reaģēšanas vienībām un/vai atsevišķiem ekspertiem, kā arī tam aprīkojumam un palīdzības piegādēm, ko šīs vienības vai eksperti ved, lai sniegtu pieprasījuma iesniedzējas Pusi.

2. pants

Nolīguma piemērošanas joma

1. Šis nolīgums attiecas uz sadarbību katastrofu novēršanas, gatavības un reaģēšanas jomā un savstarpējo palīdzību, tuvojoties katastrofai vai tās apstākļos, kad tā var pārsniegt Puses valsts resursu iespējas un tās spēju novērst katastrofu un atbilstoši reaģēt. Nolīguma galvenais mērķis ir aizsargāt cilvēkus, vidi un īpašumu.

2. Šis nolīgums nav piemērojams attiecībā uz dabas katastrofām un plaša mēroga nelaimes gadījumiem, kuri radušies Pušu valstu jurisdikcijā esošajos jūras ūdeņos.

3. pants

Kompetentās iestādes un kontaktpunkti

1. Puses norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes šā nolīguma īstenošanai. Kompetentās iestādes ir:

- 1) Lietuvas Republikā:
Iekšlietu ministrijas,
Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības un glābšanas departaments;
- 2) Latvijas Republikā:
Iekšlietu ministrija,
Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests;
- 3) Igaunijas Republikā:
Iekšlietu ministrija,
Igaunijas Glābšanas pārvalde.

2. Kompetentajām iestādēm jānorīko arī diennakts kontaktpunkts(-i) agrīnās brīdināšanas ziņojumu un palīdzības pieprasījumu saņemšanai un nosūtīšanai. Kompetentās iestādes viena otru informē par šo (-iem) kontaktpunktu (-iem).

3. Kompetentās iestādes nekavējoties informē viena otru par jebkurām kompetento iestāžu un kontaktpunkta(-u) izmaiņām.

4. pants

Brīdināšana par katastrofām

1. Katastrofas vai nenovēršamu tās draudu gadījumā, kad varētu būt nepieciešama citas Puses palīdzība, Puse var nosūtīt palīdzības pieprasījumu, pēc iespējas precīzāk norādot nepieciešamās palīdzības apmēru un veidu. Palīdzības sniedzēja Puse, kam adresēts palīdzības pieprasījums, nekavējoties pieņem lēmumu un informē otru Pusi un atbilstošā gadījumā tranzītvalsti par to, vai tā var sniegt pieprasīto palīdzību, un norāda palīdzības apmēru un noteikumus, tostarp atbilstošā gadījumā palīdzības izmaksas. Kompetentās iestādes var vienoties par kopīgām palīdzības pieprasīšanas procedūrām.

2. Ja pastāv iespējamība, ka katastrofa vai tās nenovēršami draudi var ietekmēt citas Puses, tad Puse, kurā ir notikusi šī katastrofa vai kurā tā var notikt, nosūta pārējām Pusēm agrīnās brīdināšanas ziņojumu, aprakstot situāciju un tās iespējamo attīstības gaitu.

5. pants

Savstarpēja palīdzība

1. Puses sadarbojas, lai veicinātu tūlītēju palīdzības sniegšanu.

2. Pieprasījuma iesniedzēja Puse ir atbildīga par palīdzības sniegšanas vadīšanu, kontroli, koordinēšanu un pārraudzību savas valsts teritorijā. Palīdzības sniedzējas Puses personāls pilda dienestu savu vadītāju pakļautībā un saskaņā ar dienesta noteikumiem un citiem tiesību aktiem, kas ir spēkā šā personāla valstī, ja tie neierobežo pieprasījuma iesniedzējas Puses tiesību aktus un noteikumus.

3. Ja pieprasījuma iesniedzēja Puse piekrīt palīdzības saņemšanai, to uzskata par formālu uzaicinājumu, kas palīdzības sniedzējai Pusei dod atļauju ienākt pieprasījuma iesniedzējas Puses teritorijā un šķērsot tās robežu bez formalitāšu ievērošanas, ja vien reaģēšanas spējās nepiedalās militārie spēki, transportlīdzekļi, jūras vai gaisa kuģi, aprīkojums vai mantas, kuriem ir nepieciešama īpaša atļauja, lai tie varētu ienākt šīs valsts teritorijā. Šādā gadījumā pieprasījuma iesniedzējas Puses, palīdzības sniedzējas Puses un tranzītvalsts kompetentās iestādes sadarbojas, lai iegūtu šādu atļauju pēc iespējas ātrāk, un nevienas valsts robežu nedrīkst šķērsot, līdz pieprasījuma iesniedzēja Puse un, atbilstošā gadījumā, tranzītvalsts nav sniegusi vajadzīgo atļauju.

4. Tūlītējās un efektīvās palīdzības sniegšanas nolūkā, pieprasījuma iesniedzējas Puses kompetentās iestādes nodrošina, ka personāls, kas piedalās palīdzības sniegšanā, drīkst šķērsot robežu un reaģēšanas spējām netiktu piemēroti nodokļi, nodevas vai citi maksājumi.

5. Reaģēšanas spējas jāizmanto saskaņā ar palīdzības sniedzējas valsts noteikumiem, un nav nepieciešams pieteikties īpašas atļaujas saņemšanai. Pēc operāciju pabeigšanas visas reaģēšanas spējas, izņemot nederīgu un bojāto aprīkojumu, pēc iespējas drīz izved no pieprasījuma iesniedzējas Puses valsts teritorijas. Izvesto reaģēšanas spēju aprīkojumu atbrīvo no jebkādiem nodokļiem, nodevām vai citiem maksājumiem. Augstāk minētais attiecas arī uz pārrobežu palīdzības sniegšanas mācībām.

6. pants

Procedūras un plāni

Puses kopīgi veic pasākumus, piemēram, izstrādā savstarpējas pārrobežu glābšanas operāciju procedūras un plānus, lai atvieglotu palīdzības sniegšanu un palīdzībā iesaistītā personāla un aprīkojuma tranzītu, sadarbību operācijas laikā un uzņēmējvalsts atbalsta sniegšanu.

7. pants

Citi sadarbības pasākumi

1. Cita sadarbība ietver informācijas apmaiņu par pētniecības un attīstības programmu rezultātiem un par pieredzi saistībā ar katastrofām. Sadarbība var aptvert arī kopīgas apmācības, mācības, ekspertu apmaiņu, seminārus vai darbseminārus un projektus, kuru mērķis ir katastrofu novēršana un gatavība.

2. Ja kāda no Pusēm vai visas Puses vēlas izveidot kopīgas reaģēšanas spējas, tas jāreglamentē, slēdzot atsevišķu nolīgumu, kas jāparaksta kompetentajām iestādēm vai citām atbildīgajām institūcijām atbilstoši kompetencei.

8. pants

Nolīguma īstenošana un turpmākā izpilde

1. Kompetentās iestādes sasauca sapulci vismaz vienu reizi divos gados, lai uzraudzītu šā nolīguma īstenošanu, analizētu turpmāko rīcību un izstrādātu plānus turpmākajai sadarbības attīstībai saskaņā ar 6. un 7. pantu.

2. Kompetentās iestādes sniedz detalizētus norādījumus par brīdināšanu katastrofu gadījumā (4. pants) un savstarpējo palīdzību (5. pants) un pieņem atbilstošas procedūras.

9. pants

Izmaksu atlīdzināšana

1. Pieprasījuma iesniedzēja Puse neatlīdzina izmaksas, kas palīdzības sniedzējai Pusei radušās glābšanas darbu laikā, tostarp izmaksas saistībā ar ievestā aprīkojuma daļēju vai pilnīgu nolietojumu vai zaudējumu. Noteiktos gadījumos, ņemot vērā katastrofas veidu un apmēru, kompetentās iestādes var noteikt, kuras izmaksas sedz pieprasījuma iesniedzēja Puse, un var lemt par to, saskaņā ar kādiem nosacījumiem un kādā veidā šīs izmaksas ir jāatlīdzina. Uzskata, ka ar palīdzības pieprasījumu ir saistītas šādas izmaksas:

- a) personu un aprīkojuma apdrošināšanas izmaksas;
- b) izmaksas saistībā ar ievestā aprīkojuma ekspluatāciju, sabojāšanu vai zaudēšanu;
- c) palīdzības piegāžu izmantošana;
- d) reaģēšanas vienību locekļiem sniegtās medicīniskās palīdzības izmaksas, kā arī radušos zaudējumu atlīdzināšanas izmaksas.

Ja vien Puses nevienojas citādi, izmaksas atlīdzina tūlīt pēc atbilstoša pieprasījuma iesniegšanas.

2. Palīdzības sniedzējai Pusei ir tiesības pieprasīt, lai pieprasījuma iesniedzēja Puse sedz pusi no izmaksām, kas radušās saistībā ar lidaparātu izmantošanu. Šajā gadījumā izmaksu apmēru nosaka atbilstoši tarifiem, kas ir spēkā palīdzības sniegšanas laikā tās Puses valsts teritorijā, kas sniedz šo palīdzību.

3. Ja beidzas krājumi, palīdzības sniedzējas Puses reaģēšanas vienības un/vai atsevišķi eksperti visā viņu uzturēšanās laikā pieprasījuma iesniedzējas Puses teritorijā tiek nodrošināti ar pārtiku, naktsmītni un ierīcēm personiskajām vajadzībām, un šajā saistībā radušās izmaksas sedz pieprasījuma iesniedzēja Puse. Vajadzības gadījumā viņiem sniedz nepieciešamo medicīnisko palīdzību, kā arī nodrošina transportlīdzekļus un citus viņu darbam nepieciešamos resursus.

10. pants

Saistības un apdrošināšanas atlīdzības izmaksa

1. Puses ievēro pieprasījuma iesniedzējas Puses valsts likumus un noteikumus, kas reglamentē jautājumus par saistībām un apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, ciktāl tas atbilst attiecīgajiem starptautisko tiesību noteikumiem. Šis noteikums neietekmē Pušu tiesības un pienākumus, kas noteikti citos starptautiskajos tiesību aktos.

2. Pieprasījuma iesniedzēja Puse ir atbildīga par zaudējumiem, ko trešajai Pusei radījusi pieprasījuma iesniedzējas Puses valsts teritorijā sniegtā palīdzība. Pieprasījuma iesniedzēja Puse ir tiesīga iesniegt regresa prasību pret palīdzības sniedzēju Pusi attiecībā uz izmaksām, ko tā segusi saskaņā ar šo pantu, ja tiek pierādīts, ka zaudējumi radās tiša nodarījuma vai rupjas nolaidības dēļ.

3. Puses nepieprasa kompensāciju no otras Puses, ja kāds no palīdzības sniedzējas Puses iet bojā vai gūst veselības kaitējumus tādā gadījumā, ja tas noticis saistībā ar pienākumiem, kas veikti šā nolīguma īstenošanas nolūkā. Palīdzības sniedzēja Puse apdrošina savu personālu saskaņā ar spēkā esošajiem savas valsts noteikumiem.

11. pants

Strīdu izšķiršana

Visus strīdus saistībā ar šā nolīguma interpretāciju vai īstenošanu izšķir, Pusēm savstarpēji vienojoties.

12. pants

Depozitārijs

Igaunijas Republikas valdība pilda šā nolīguma oficiālā depozitārija funkciju.

13. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Šis nolīgums stājas spēkā pēc 30 (trīsdesmit) dienām, kad depozitārijs pa diplomātiskajiem kanāliem būs saņēmis pēdējo rakstisko paziņojumu par to, ka ir izpildītas nepieciešamās nacionālās juridiskās prasības, lai šis nolīgums stātos spēkā. Depozitārijs informē Puses par katru saņemto paziņojumu un šā nolīguma spēkā stāšanās datumu.

2. Šā nolīguma spēkā stāšanās dienā spēku zaudē 2001. gada 4. jūnijā parakstītā Latvijas Republikas valdības un Igaunijas Republikas valdības vienošanās par savstarpējo palīdzību katastrofu gadījumos.

3. Šā nolīguma spēkā stāšanās dienā spēku zaudē 2001. gada 31. maijā parakstītais Latvijas Republikas valdības un Lietuvas Republikas valdības līgums par savstarpēju palīdzību dabas katastrofu un citos plaša mēroga nelaimes gadījumos.

4. Šis nolīgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku. Jebkura Puse var denonsēt šo nolīgumu, nosūtot rakstisku paziņojumu depozitārijam, kas pa diplomātiskajiem kanāliem informē pārējās Puses par katru šādu paziņojumu un par tā saņemšanas datumu. Denonsēšana stājas spēkā dienā, kad ir pagājuši 6 (seši) mēneši pēc dienas, kurā depozitārijs saņem attiecīgo paziņojumu. Gadījumā, ja kāda no Pusēm denonsē šo nolīgumu, tas zaudē spēku attiecībā uz šo konkrēto Pusi.

5. Jebkura Puse jebkurā laikā var ierosināt grozījumus šajā nolīgumā. Pieprasījumu adresē depozitārijam, kas pa diplomātiskajiem kanāliem informē pārējās Puses par katru šādu paziņojumu un tā saņemšanas datumu. Šādi grozījumi stājas spēkā atbilstoši šā nolīguma 13. panta pirmajai daļai.

Sagatavots 2017. gada 23. novembrī Viļņā trīs eksemplāros, katrs no tiem ir latviešu, igauņu, lietuviešu un angļu valodā. Eksemplāru redakcijas ir vienlīdz autentiskas. Šā nolīguma noteikumu atšķirīgas interpretācijas gadījumā augstāks spēks ir redakcijai angļu valodā.

Latvijas Republikas
valdības vārdā

Rihards Kozlovskis
iekšlietu ministrs

Igaunijas Republikas
valdības vārdā

Andres Anvelt
iekšlietu ministrs

Lietuvas Republikas
valdības vārdā

Eimutis Misiūnas
iekšlietu ministrs

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**82. 816L/12 Par Latvijas Republikas valdības un Polijas
Republikas valdības vienošanos par grozījumiem
Līgumā starp Latvijas Republikas valdību un Polijas
Republikas valdību par ieguldījumu savstarpēju
veicināšanu un aizsardzību un līguma denonsēšanu**

1. pants. Latvijas Republikas valdības un Polijas Republikas valdības vienošanās par grozījumiem Līgumā starp Latvijas Republikas valdību un Polijas Republikas valdību par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību un līguma denonsēšanu (turpmāk — Vienošanās) ar šo likumu tiek pieņemta un apstiprināta.

2. pants. Vienošanās paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Vienošanās tiek noslēgta diplomātisko notu apmaiņas ceļā un stājas spēkā tajās noteiktajā laikā un kārtībā. Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Vienošanās angļu valodā un tās tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 22. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 2. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.04.2018., Nr. 65.

DPT.2701.38.2017/1

Polijas Republikas Ārlietu ministrija apliecina savu cieņu Latvijas Republikas vēstniecībai Varšavā un tai ir tas gods piedāvāt noslēgt šādu Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības vienošanos par Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līguma par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību, kas parakstīts Varšavā 1993. gada 26. aprīlī, grozīšanu un denonsēšanu (turpmāk – Vienošanās):

1. Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līgums par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību, kas parakstīts Varšavā 1993. gada 26. aprīlī, tiek denonsēts.
2. Vienošanās puses piekrīt, ka attiecībā uz investīcijām, kas veiktas pirms 1. daļā minētā līguma denonsēšanas datuma, neviens no līguma nosacījumiem, tai skaitā 13. panta 2. punkts, nav spēkā.

Polijas Republikas Ārlietu ministrija, ja Latvijas Republikas valdība piekrīt šim priekšlikumam, piedāvā, ka šī nota kopā ar atbildes notu veidos Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības vienošanos par Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līguma par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību, kas parakstīts Varšavā 1993. gada 26. aprīlī, grozīšanu un denonsēšanu. Šī vienošanās stājas spēkā trīs mēnešus pēc pēdējās notas saņemšanas datuma, kas apstiprina, ka izpildītas iekšējo tiesību aktu prasības, kas nepieciešamas, lai šī vienošanās stātos spēkā.

Polijas Republikas Ārlietu ministrija izmanto šo izdevību vēlreiz apliecināt Latvijas Republikas vēstniecībai visaugstāko cieņu.

Varšava, 2017. gada 17. oktobris

Latvijas Republikas vēstniecība

Varšavā

Nr.41-34204

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija apliecina savu cieņu Polijas Republikas Ārlietu ministrijai un tai ir tas gods apstiprināt 2017. gada 17. oktobra notas Nr. DPT.2701.38.2017/1 par Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības vienošanos par Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līguma par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību, kas parakstīts Varšavā 1993. gada 26. aprīlī, grozīšanu un denonsēšanu (turpmāk – Vienošanās), saņemšanu, kas lasāma šādi:

“Polijas Republikas Ārlietu ministrija apliecina savu cieņu Latvijas Republikas vēstniecībai Varšavā un tai ir tas gods piedāvāt noslēgt šādu Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības vienošanos par Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līguma par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību, kas parakstīts Varšavā 1993. gada 26. aprīlī, grozīšanu un denonsēšanu (turpmāk – Vienošanās):

1. Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līgums par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību, kas parakstīts Varšavā 1993. gada 26. aprīlī, tiek denonsēts.
2. Vienošanās puses piekrīt, ka attiecībā uz investīcijām, kas veiktas pirms 1. daļā minētā līguma denonsēšanas datuma, neviens no līguma nosacījumiem, tai skaitā 13. panta 2. punkts, nav spēkā.

Polijas Republikas Ārlietu ministrija, ja Latvijas Republikas valdība piekrīt šim priekšlikumam, piedāvā, ka šī nota kopā ar atbildes notu veidos Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības vienošanos par Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līguma par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību, kas parakstīts Varšavā 1993. gada 26. aprīlī, grozīšanu un denonsēšanu. Šī vienošanās stājas spēkā trīs mēnešus pēc pēdējās notas saņemšanas datuma, kas apstiprina, ka izpildītas iekšējo tiesību aktu prasības, kas nepieciešamas, lai šī vienošanās stātos spēkā.

Polijas Republikas Ārlietu ministrija izmanto šo izdevību vēlreiz apliecināt Latvijas Republikas vēstniecībai visaugstāko cieņu.”

Latvijas Republikas Ārlietu ministrijai ir tas gods apstiprināt, ka Latvijas Republikas valdība piekrīt Polijas Republikas priekšlikumam, un ka 2017. gada 17. oktobra nota Nr. DPT.2701.38.2017/1 un šī atbildes nota veido Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības vienošanos par Polijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līguma par ieguldījumu savstarpēju veicināšanu un aizsardzību, kas parakstīts Varšavā 1993. gada 26. aprīlī, grozīšanu un denonsēšanu, kas stājas spēkā trīs mēnešus pēc pēdējās notas saņemšanas datuma, kas apstiprina, ka izpildītas iekšējo tiesību aktu prasības, kas nepieciešamas, lai šī vienošanās stātos spēkā.

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija izmanto šo izdevību vēlreiz apliecināt Polijas Republikas Ārlietu ministrijai visaugstāko cieņu.

Rīga, 2017. gada 28. decembris

Polijas Republikas Ārlietu ministrijai
Varšava

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

83. 817L/12 Par Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanos par grozījumiem Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības līgumā par ieguldījumu veicināšanu un savstarpēju aizsardzību un līguma denonsēšanu

1. pants. Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanās par grozījumiem Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības līgumā par ieguldījumu veicināšanu un savstarpēju aizsardzību un līguma denonsēšanu (turpmāk — Vienošanās) ar šo likumu tiek pieņemta un apstiprināta.

2. pants. Vienošanās paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Vienošanās tiek noslēgta diplomātisko notu apmaiņas ceļā un stājas spēkā tajās noteiktajā laikā un kārtībā. Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Vienošanās angļu valodā un tās tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 22. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 2. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.04.2018., Nr. 65.

Nr.69/2016

Čehijas Republikas vēstniecība Rīgā apliecina savu cieņu Latvijas Republikas Ārlietu ministrijai un, atsaucoties uz iepriekšējo saraksti, tas ir, 2009. gada 5. janvāra notu Nr.2/2009 par priekšlikumu denonsēt *Čehijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līgumu par ieguldījumu veicināšanu un savstarpēju aizsardzību*, kas parakstīts Rīgā 1994. gada 25. oktobrī (turpmāk – Līgums), un nepiemērot Līguma 12. panta 3. punktu, un Latvijas Republikas vēstniecības Prāgā 2009. gada 9. aprīļa notu Nr.61/82 par atteikumu augstākminētajā vēstniecības 2009. gada 5. janvāra notā izteiktajam priekšlikumam, tai ir tas gods vērst cienījamās ministrijas uzmanību uz to, ka 2015. gada 18. jūnijā Eiropas Komisija uzsāka formālu pārkāpumu procedūru pret piecām Eiropas Savienības dalībvalstīm un pret pārējām 21 – neformālu procedūru (“EU Pilot”), ieskaitot Čehijas Republiku un Latvijas Republiku, pieprasot tām denonsēt divpusējos investīciju līgumus. Kā norādījusi Eiropas Komisija, iemesls šīm procedūrām ir divpusējo investīciju līgumu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm nesaderība ar Eiropas Savienības tiesību aktiem.

Čehijas Republikas priekšlikuma, kas izteikts augstākminētajā vēstniecības 2009. gada 5. janvāra notā, pamatā ir tie paši iemesli, tas ir, vēlme nodrošināt vienādu attieksmi pret visiem Eiropas Savienības dalībvalstu investoriem, pamatojoties uz Eiropas Savienības tiesību aktiem. Līdzīgi kā Eiropas Komisija, arī Čehijas Republika uzskata, ka divpusējie investīciju līgumi starp Eiropas Savienības dalībvalstīm nesader ar Eiropas Savienības tiesību aktiem.

Tādēļ Čehijas Republikas vēstniecībai Rīgā ir tas gods lūgt Latvijas Republikas kompetentās iestādes pārskatīt savu nostāju attiecībā uz Čehijas Republikas 2009. gada 5. janvāra priekšlikumu.

Ja Latvijas Republika piekrīt priekšlikumam denonsēt Līgumu, nepiemērojot tā 12. panta 3. punktu, Čehijas puse piedāvā, ka šī nota un Latvijas puses atbildes nota veido *Čehijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības vienošanos par grozījumiem Čehijas Republikas valdības un Latvijas Republikas valdības līgumā par ieguldījumu veicināšanu un savstarpēju aizsardzību, kas parakstīts Rīgā 1994. gada 25. oktobrī, un par Līguma denonsēšanu*, kas apstiprināta saskaņā ar abu pušu iekšējām procedūrām. Lai tā stātos spēkā, Čehijas Republika un Latvijas Republika informē viena otru par pušu attiecīgo iekšējo procedūru pabeigšanu; tā stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā no abiem paziņojumiem. Tā kā netiek piemērots Līguma 12. panta 3. punkts, sākot no Vienošanās par denonsēšanu spēkā stāšanās dienas, Līgums netiek piemērots attiecībā uz jebkurām investīcijām, kas veiktas pirms Līguma denonsēšanas.

Čehijas Republikas vēstniecība Rīgā izmanto šo izdevību vēlreiz apliecināt Latvijas Republikas Ārlietu ministrijai visaugstāko cieņu.

Rīga, 2016. gada 29. janvāris

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija

Valsts protokols

Rīga

Latvijas Republikas atbildes notas neoficiālais tulkojums

Nr.41-34201

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija apliecina savu cieņu Čehijas Republikas Ārlietu ministrijai un tai ir tas gods, atbildot uz Čehijas Republikas vēstniecības Rīgā 2016. gada 29. janvāra notu Nr.69/2016 par priekšlikumu grozīt un denonsēt *Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības līgumu par ieguldījumu veicināšanu un savstarpēju aizsardzību, kas parakstīts Rīgā 1994. gada 25. oktobrī* (turpmāk – Līgums), informē par turpmāko.

Ministrijai ir tas gods apstiprināt, ka Latvijas Republikas valdība piekrīt Čehijas Republikas priekšlikumam grozīt un denonsēt Līgumu, nepiemērojot tā 12. panta 3. punktu.

Ministrijai ir tas gods apstiprināt, ka vēstniecības 2016. gada 29. janvāra nota Nr.69/2016 un šī atbildes nota veido *Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības vienošanos par grozījumiem Latvijas Republikas valdības un Čehijas Republikas valdības līgumā par ieguldījumu veicināšanu un savstarpēju aizsardzību, kas parakstīts Rīgā 1994. gada 25. oktobrī, un par Līguma denonsēšanu* (turpmāk – Vienošanās par grozījumiem un denonsēšanu), kas stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā no abiem paziņojumiem, ar kuriem Čehijas Republika un Latvijas Republika informē viena otru pa diplomātiskajiem kanāliem par savu attiecīgo iekšējo procedūru pabeigšanu, lai šī Vienošanās par grozījumiem un denonsēšanu stātos spēkā.

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija izmanto šo izdevību vēlreiz apliecināt Čehijas Republikas Ārlietu ministrijai visaugstāko cieņu.

Rīga, 2017. gada 28. decembris

Čehijas Republikas Ārlietu ministrijai
Prāga

84. 818L/12 Grozījumi Latvijas Republikas valsts robežas likumā

Izdarīt Latvijas Republikas valsts robežas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2009, 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2012, 38. nr.; 2013, 118. nr.; 2015, 245. nr.; 2017, 21. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izteikt 4. punktu šādā redakcijā:

“4) **ārējā robeža** — valsts robeža un robežšķērsošanas vietas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta regulu (ES) Nr. 2016/399 par Savienības kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas robežu kodekss) (turpmāk — Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta regula Nr. 2016/399);”;

aizstāt 5. punktā skaitļus un vārdus “2006. gada 15. marta regulu Nr. 562/2006” ar skaitļiem un vārdiem “2016. gada 9. marta regulu Nr. 2016/399”.

2. Papildināt 4. panta trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Robežzīmju, nostiprinājuma būvju vai elementu bojāšana, iznīcināšana, pārveidošana vai pārvietošana ir aizliegta.”

3. Papildināt 10. pantu ar trīspadsmito daļu šādā redakcijā:

“(13) Valsts robežsardze informāciju par ārējo robežu šķērsojošajām personām un to ceļošanas dokumentiem, kā arī transportlīdzekļiem, kurus personas vada, šķērsojot Latvijas Republikas ārējo robežu, un šo transportlīdzekļu dokumentiem reģistrē valsts informācijas sistēmā. Minētajā sistēmā iekļaujamās informācijas apjomu, tās izmantošanas kārtību un glabāšanas termiņus nosaka Ministru kabinets.”

4. Aizstāt 11. panta pirmajā daļā skaitļus un vārdus “2006. gada 15. marta regulas Nr. 562/2006 VI pielikuma 3.2.5., 3.2.6. un 3.2.8. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “2016. gada 9. marta regulas Nr. 2016/399 VI pielikuma 3.2.4., 3.2.5. un 3.2.7. punktā”.

5. Aizstāt 28. panta pirmajā daļā skaitļus un vārdus “2006. gada 15. marta regulas Nr. 562/2006” ar skaitļiem un vārdiem “2016. gada 9. marta regulas Nr. 2016/399”.

6. 29. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“**29. pants. Tehnisko līdzekļu un dienesta suņu izmantošana robežkontrolē**”;

papildināt pirmo daļu ar vārdiem “un dienesta suņus”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Robežpārbaudes un robežuzraudzības tehnisko līdzekļu bojāšana, iznīcināšana, pārveidošana vai pārvietošana ir aizliegta. Uzbrukt dienesta sunim vai traucēt, kavēt vai atņemt iespēju dienesta sunim veikt tam uzdotās darbības ir aizliegts.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 22. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 2. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.04.2018., Nr. 65.

85. 819L/12 Grozījumi Izglītības likumā

Izdarīt Izglītības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 24. nr.; 1999, 17., 24. nr.; 2000, 12. nr.; 2001, 12., 16., 21. nr.; 2004, 5. nr.; 2007, 3. nr.; 2009, 1., 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 202. nr.; 2012, 54., 108., 190. nr.; 2013, 142. nr.; 2014, 257. nr.; 2015, 127., 242. nr.; 2016, 100., 241. nr.; 2017, 152., 242. nr.) šādus grozījumus:

1. 9. pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Privātajās izglītības iestādēs vispārējo izglītību un profesionālo izglītību pamatizglītības un vidējās izglītības pakāpē iegūst valsts valodā.”;

izteikt otrās daļas 1. un 2. punktu šādā redakcijā:

“1) izglītības iestādēs, kuras īsteno izglītības programmas saskaņā ar Latvijas Republikas divpusējiem vai daudzpusējiem starptautiskajiem līgumiem;

2) izglītības iestādēs, kuras īsteno mazākumtautību izglītības programmas pirmsskolas izglītības un pamatizglītības pakāpē, ievērojot šā likuma 41. panta noteikumus;”;

papildināt otro daļu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

“2¹) izglītības iestādēs, kurās vispārējās izglītības programmu mācību priekšmetus pilnībā vai daļēji īsteno svešvalodā, lai nodrošinātu citu Eiropas Savienības oficiālo valodu apguvi, ievērojot attiecīgā valsts izglītības standarta nosacījumus;”;

izteikt ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Profesionālās kvalifikācijas eksāmeni kārtojami tajā Eiropas Savienības oficiālajā valodā, kurā tiek īstenota konkrētā izglītības programma, vai valsts valodā, ja konkrētā izglītības programma netiek īstenota kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām, izņemot citos likumos paredzētos gadījumos.

(5) Bakalaura, maģistra un doktora grāda ieguvei nepieciešamie darbi un diplomdarbi izstrādājami un aizstāvami tajā Eiropas Savienības oficiālajā valodā, kurā tiek īstenota konkrētā studiju programma, vai valsts valodā, ja konkrētā studiju programma netiek īstenota kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām, izņemot citos likumos paredzētos gadījumos.”

2. Aizstāt 30. panta 4.¹ daļā vārdus “veicot izglītības iestādes vadītāja materiālo stimulēšanu” ar vārdiem “nosakot izglītības iestādes vadītājam prēmijas un naudas balvas”.

3. 41. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “attiecīgajā valsts izglītības standartā” ar vārdiem “valsts pamatizglītības standartā”;

papildināt pantu ar 1.¹ un 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Mazākumtautību izglītības programmās no 1. klases līdz 6. klasei mācību satura apguve valsts valodā tiek nodrošināta ne mazāk kā 50 procentu apjomā no kopējās mācību stundu slodzes mācību gadā, ieskaitot svešvalodas.

(1²) Mazākumtautību izglītības programmās no 7. klases līdz 9. klasei mācību satura apguve valsts valodā tiek nodrošināta ne mazāk kā 80 procentu apjomā no kopējās mācību stundu slodzes mācību gadā, ieskaitot svešvalodas.”

4. 52. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 7. punktu šādā redakcijā:

- “7) no izglītības iestādes dibinātāja finanšu līdzekļiem saņemt pabalstu sakarā ar ģimenes locekļa (laulātā, bērna, vecāku, vecvecāku, adoptētāja vai adoptētā, brāļa vai māsas) vai apgādājamā nāvi ne vairāk kā vienas minimālās mēneša darba algas apmērā.”;

papildināt pantu ar 1.¹ un 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Valsts, pašvaldību un valsts augstskolu izglītības iestādes, ja citos ārējos normatīvajos aktos nav noteikts citādi, no izglītības iestādes dibinātāja un šā likuma 59. panta ceturtajā daļā minētajiem finanšu līdzekļiem var noteikt pedagogam šādu papildu atlīdzību:

- 1) pabalstu līdz 50 procentiem no mēnešalgas reizi kalendārajā gadā par katru apgādībā esošu bērnu invalīdu līdz 18 gadu vecumam;
- 2) veselības apdrošināšanu. Veselības apdrošināšanas prēmija nedrīkst pārsniegt pusi no normatīvajos aktos par iedzīvotāju ienākuma nodokli noteiktā apmēra. Ja apdrošināšanas prēmija pārsniedz minēto apmēru, pedagogs sedz prēmijas starpību.

(1²) Šā panta pirmās daļas 7. punktā noteiktais ierobežojums attiecībā uz pabalsta apmēru neattiecas uz privātajām izglītības iestādēm.”

5. Aizstāt 59. panta pirmās daļas pēdējā teikumā vārdus “piecus procentus” ar vārdiem “sešus procentus”.

6. 60. pantā:

papildināt trešo daļu ar jaunu piekto un sesto teikumu šādā redakcijā:

“Pašvaldības izglītības iestāžu pedagogu sociālās garantijas pašvaldības var finansēt no saviem budžetiem saistošajos noteikumos noteiktajā apmērā un kārtībā. Ministriju padotībā esošo izglītības iestāžu pedagogiem var noteikt sociālās garantijas izglītības iestādei apstiprinātā budžeta ietvaros.”;

uzskatīt līdzšinējo trešās daļas piekto teikumu par septīto teikumu;

aizstāt septītās daļas 4. punktā vārdus “pedagogu un izglītojamo materiālajai stimulēšanai” ar vārdiem “pedagogu prēmijām un naudas balvām un izglītojamo materiālajai stimulēšanai”;

izteikt astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Valsts un pašvaldības izglītības iestāžu sniegto maksas pakalpojumu un citu pašu ieņēmumu naudas atlikumi saimnieciskā gada beigās paliek attiecīgās valsts vai pašvaldības izglītības iestādes rīcībā nākamajam saimnieciskajam gadam, un tie nav novirzāmi citiem mērķiem.”

7. Pārejas noteikumos:

izslēgt 9. punkta 3. apakšpunkta otro teikumu;

papildināt pārejas noteikumus ar 66., 67., 68., 69., 70., 71., 72. un 73. punktu šādā redakcijā:

“66. Grozījumi šā likuma 9. pantā attiecībā uz panta papildināšanu ar 1.¹ daļu un otrās daļas 2. punkta izteikšanu jaunā redakcijā un grozījumi 41. panta pirmajā daļā attiecībā uz vārdu “attiecīgajā valsts izglītības standartā” aizstāšanu ar vārdiem “valsts pamatizglītības standartā” un panta papildināšanu ar 1.¹ un 1.² daļu stājas spēkā:

- 1) 2019. gada 1. septembrī — attiecībā uz pirmsskolas izglītības programmu īstenošanu un pamatizglītības programmu īstenošanu 1.—7. klasē;
- 2) 2020. gada 1. septembrī — attiecībā uz pamatizglītības programmu īstenošanu 8. klasē un vidējās izglītības programmu īstenošanu 10. un 11. klasē;

- 3) 2021. gada 1. septembrī — attiecībā uz pamatizglītības programmu īstenošanu 9. klasē un vidējās izglītības programmu īstenošanu 12. klasē.

67. Grozījumi šā likuma pārejas noteikumu 9. punkta 3. apakšpunktā attiecībā uz otrā teikuma izslēgšanu stājas spēkā:

- 1) 2020. gada 1. septembrī — attiecībā uz vidējās izglītības programmu īstenošanu 10. un 11. klasē;
- 2) 2021. gada 1. septembrī — attiecībā uz vidējās izglītības programmu īstenošanu 12. klasē.

68. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. aprīlim izdara grozījumus Ministru kabineta 2012. gada 31. jūlija noteikumos Nr. 533 “Noteikumi par valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām” un Ministru kabineta 2014. gada 12. augusta noteikumos Nr. 468 “Noteikumi par valsts pamatizglītības standartu, pamatizglītības mācību priekšmetu standartiem un pamatizglītības programmu paraugiem” atbilstoši grozījumiem šā likuma 9. panta otrās daļas 2. punktā un 41. panta 1.¹ un 1.² daļā.

69. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. aprīlim izdara grozījumus Ministru kabineta 2000. gada 27. jūnija noteikumos Nr. 211 “Noteikumi par valsts profesionālās vidējās izglītības standartu un valsts arodizglītības standartu” un Ministru kabineta 2013. gada 21. maija noteikumos Nr. 281 “Noteikumi par valsts vispārējās vidējās izglītības standartu, mācību priekšmetu standartiem un izglītības programmu paraugiem” atbilstoši grozījumiem šā likuma 9. panta otrās daļas 2. punktā un 41. panta pirmajā daļā.

70. Izglītības iestādes nodrošina pirmsskolas izglītības un pamatizglītības pakāpes izglītības programmu atbilstību šā likuma 9. panta pirmās un 1.¹ daļas, otrās daļas 2. punkta un 41. panta 1.¹ un 1.² daļas prasībām un iesniegšanu licencēšanai līdz 2019. gada 30. aprīlim.

71. Izglītības iestādes nodrošina vidējās izglītības pakāpes izglītības programmu atbilstību šā likuma 9. panta pirmās un 1.¹ daļas, otrās daļas 2. punkta un 41. panta pirmās daļas prasībām un iesniegšanu licencēšanai līdz 2020. gada 30. aprīlim.

72. Ne vēlāk kā triju gadu laikā pēc attiecīgās izglītības reformas īstenošanas Izglītības un zinātnes ministrija nodrošina pamatotu, neatkarīgu, uz zinātniskiem pētījumiem balstītu reformas izvērtēšanu, lai noteiktu tās ietekmi uz izglītības sasniegumu kvalitāti.

73. Šā likuma 52. panta pirmās daļas 7. punkts stājas spēkā 2019. gada 1. septembrī, un šajā punktā minēto pabalstu pedagogam var izmaksāt arī pirms 2019. gada 1. septembra šim mērķim pieejamo finanšu līdzekļu ietvaros.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 22. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 2. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.04.2018., Nr. 65.

86. 820L/12 Grozījumi Vispārējās izglītības likumā

Izdarīt Vispārējās izglītības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 14., 17., 21. nr.; 2000, 15., 19. nr.; 2002, 24. nr.; 2004, 20. nr.; 2005, 14. nr.; 2007, 22. nr.; 2008, 23. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 206. nr.; 2011, 112., 202. nr.; 2012, 190. nr.; 2013, 142. nr.; 2015, 127. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 42. panta otro daļu.

2. Izteikt 43. pantu šādā redakcijā:

“43. pants. Vispārējās vidējās izglītības programmu saturs

(1) Vispārējās vidējās izglītības programmu obligāto saturu nosaka valsts vispārējās vidējās izglītības standarts.

(2) Nepārsniedzot šā likuma 44. pantā noteikto mācību stundu slodzi nedēļā un mācību stundu skaitu dienā, izglītības iestāde vispārējās vidējās izglītības programmā papildus var ietvert valsts vispārējās vidējās izglītības standartā neminētus mācību priekšmetus, tai skaitā mazākumtautības dzimto valodu un ar mazākumtautību identitāti un integrāciju Latvijas sabiedrībā saistītu mācību saturu.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 25. punktu šādā redakcijā:

“25. Grozījumi šā likuma 42. pantā par tā otrās daļas izslēgšanu un par 43. panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā:

- 1) 2020. gada 1. septembrī — attiecībā uz vidējās izglītības programmas īstenošanu 10. un 11. klasē;
- 2) 2021. gada 1. septembrī — attiecībā uz vidējās izglītības programmas īstenošanu 12. klasē.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 22. martā.

Valsts prezidents **R. Vējonis**

Rīgā 2018. gada 2. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.04.2018., Nr. 65.

87. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 22. marta sēdē apstiprinājusi **Ievu Dambi** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi bez pilnvaru termiņa ierobežojuma.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2018. gada 22. martā

88. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 22. marta sēdē ar 2018. gada 3. aprīli atbrīvojusi **Andreju Grūbi** no Kurzemes rajona tiesas tiesneša amata pēc paša vēlēšanās.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2018. gada 22. martā